

Ела да приджужимъ и двѣтѣ.
Студена бира и тютюнъ лютивъ,
Слугинче гиздаво — животъ щастливъ.

ЕДНА ГОСПОЖИЦА.

Я гледай ги тѣзъ хубави момчета!
Наистина, позоръ и срамъ!
Най-първата при тѣхъ щастлива ще се смѣта,
А тѣ ми гонятъ тѣзъ слугини тамъ!

ВТОРИ СТУДЕНТЪ (на първия).

Полека, ей! Отдолу идатъ двѣ,
Вижъ какъ сѫ нагиздѣни.
Едната — моята съсѣдка, бре!
Ахъ, колко ми харесва менъ!
Полекичка си тѣ вървѣжъ,
На току вижъ, и настъ ге поведжъ.

ПЪРВИЯТЬ.

А, не! не ми се правяте комплименти днесъ!
Върви ти, заика додѣ не сме го изтървали.
Ржка, шо въ сѫбота върти метлата съ честь,
Въ недѣля миличко ще може да те гали.

ГРАЖДАНИНЪ.

Да, да! Не ми се нрави новий кметъ!
Отъ день на день е поб-проклетъ.
Че за града какво направва?
На поразия всичко пакъ върви,
Човѣкъ салъ вѣчно да се подчинява,
Да плаща и за вѣтъра пари.

ПРОСЯКЪ (пѣ).

Вий, господари и госпожи,
Въ прѣмяна съ румени страни!